

[Finansministeren.]

ling, og skøn er nu engang behæftet med en ikke ringe usikkerhed. Hr. Grünbaums forslag er altså ikke stillet, men nu kan vi vel regne med, at det er socialdemokratiets politik, efter de udtalelser der er fremsat. Hvis hr. Grünbaums forslag gennemføres, vil der være mange enkelttilfælde, hvor det viser sig, at ligningsmyndighederne skønnede for højt. Det vil gælde både for lønmodtagere og for selvstændige erhvervsdrivende, og det, der så har interesse, når vi skal se på socialdemokratiets forslag om 15 pct. forhøjelse for skatteyderne, er: hvordan vil det gå i disse tilfælde? Jeg vil gerne se på det i forbindelse med to eksempler, begge eksempler drejer sig om skatteydere, der har jævne indtægter.

Hvis vi tager en ufaglært arbejder i Københavns kommune, der i 1970 har tjent 25.000 kr., og hvor vi forudsætter, at hans kone har en mindre indkomst, og han derfor kun får ét personfradrag, så vil det for ham — vi kan godt som sædvanlig kaldе ham, det er vist arbejdsmand Petersen, vi har brugt ved de andre lejligheder — kunne være sådan, at han tror ikke på, at han vil få højere indkomst i 1972, men det mener ligningsmyndighederne efter hr. Grünbaums regel, og de lægger 15 pct. oven på. Så skal han indkomstbeskattes ikke af 25.000 kr., men af 28.750 kr. Hvis udskrivningsreglerne ikke ændres, vil hans trækprocent blive 40 i stedet for 38. Senere viser det sig, at arbejdsmand Petersen faktisk kun har tjent de 25.000 kr. I dette tilfælde vil hr. Grünbaums forslag føre til, at den foreløbige skat bliver ca. 360 kr. for høj. Det er penge, som bliver tilbageholdt ved lønudbetalingerne i løbet af 1972, og som han først får tilbagebetalt i efteråret 1973. Det drejer sig altså om 360 kr., som man efter hr. Grünbaums forslag kræver for meget ind fra arbejdsmanden.

Hvis vi tager et andet eksempel, en mindre erhvervsdrivende, en håndværker eller detailhandler, købmand Jensen, der også tjener 25.000 kr. i 1970 og får samme indkomst i 1972, mens ligningsmyndighederne har forhøjet ham med de 15 pct., så vil hans situation være tilsvarende, men værre, for hans merbeskatning vil blive endnu større. Efter hr. Grünbaums forslag risikerer han at få sin B-skat, der skal betales i 1972, for-

højet med ikke mindre end 26 pct., og købmand Jensen skal så betale 1.776 kr. mere; end han egentlig skulle have betalt. Han vil selvfølgelig få pengene tilbagebetalt, men det får han jo ikke i 1972, det får han i efteråret 1973.

Jeg synes, at disse forhøjelser af den foreløbige skat, som skal betales tilbage langt ind i det følgende år, ja, det er nok noget utilsigtet, men det har alligevel nogle konsekvenser, som både går imod meningen med kildeskatten, som jeg omtalte før, og som også virker ganske urimeligt i forhold til skatteyderne. Disse eksempler viser, hvor ringe retsbeskyttelse den enkelte skatteyder vil få, hvis hr. Grünbaums forslag om en summarisk forhøjelse af den forventede fremtidige indkomst gennemføres.

Derfor forstår jeg selvfølgelig godt, at der ikke er stillet et ændringsforslag om det, men på den anden side, da der kun er disse to muligheder, må vi vælge mellem dem, og vi har altså valgt at følge den aftale, der er truffet med kommunerne. Den går ud på, at forskudsgrundlaget som hovedregel skal være skatteydernes 1970-indkomst uden forhøjelse. Det er i overensstemmelse med de gældende lovregler, de lovregler, som hr. Grünbaum selv har foreslået folketinget at vedtage. Denne ordning udelukker ikke, at skatteyderne kan indsende et forenklet skema med korrigerende oplysninger, hvis de mener, at deres 1972-indkomst vil blive højere eller lavere end 1970-indkomsten.

Ordningen udelukker heller ikke, at forskudsgrundlaget kan blive for lavt for et stort antal skatteydere, der i 1972 vil få højere indkomst, end de havde i 1970. Det er der imidlertid taget hensyn til i aftalen med kommunerne i de tilfælde, hvor det betyder noget væsentligt. Jeg skal blot gentage, at kommunerne har erklæret, at de i videst muligt omfang vil føre forskudsgrundlagene a jour, efterhånden som de får nye oplysninger om de enkelte skatteydere indkomstudvikling. Det vil bl. a. ske, når selvangivelserne for 1971 foreligger. De kommunale ligningsmyndigheder vil selvfølgelig fortrinsvis revidere forskudsgrundlag, hvor det har den nævnte skattemæssige betydning, det vil sige for skatteydere med B-indkomst og for skatteydere med større A-indkomst. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg over for folketingsudvalget har